

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

III. Plurimis Deo nominibus deuincti sumus, quod rem, hinc adeo quidem excellentem, illinc vero tam necessariam, ita nobis facilem reddiderit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40072

CAPVT III.

Plurimis Deo nominibus deuincti sumus, quod rem, hinc adeo quidem excellentem, illinc vero tam necessariam, ita nobis facilem reddiderit.

RATIONI consentaneum est, ut magnam & singularem illam hoc loco expendamus & consideremus gratiam, quam Dominus nobis conferre dignatus est, nimirum, quod, esto oratio ex se hinc tam sublimis & excellens sit. illinc vero omnibus nobis tam necessaria, tamen eam omnibus vsque facilem reddiderit, ut, quotiescumque & vbicumque eam habere lubuerit. in nostra potestate & manu sit eam habere. Vnde etiam Regius Propheta dixit, *Apud me oratio est, ut eam faciam Deo vita mea.* Nunquam scilicet hæc misericordiarum diuinæ fores occludantur, quin imo semper & nullo non tempore cuiuslibet patent: semper ipsi oportunum est benefacere, quin etiam vltro cupit omnibus benefacere, etiam petendo instat ut eum rogemus, & rogari gaudet. Quæ vero ad hoc propositum adferri solet consideratio, percommoda & congrua est: si semel tantum per mensem potestatem Deus quibuscumque faceret libere ad se accedendi, & alloquendi, iisque benignas ipse tunc accommodaret aures, quin & beneficia elargiretur; magni id haud dubie faciendum esset, quandoquidem, si vel Rex aliquis temporalis hanc benevolentiam offerret, permagni ea duceretur: quanto ergo potius id magni à nobis faciendum, quod Deus hanc non semel singulis mensibus, sed quolibet die, quin etiam sapius per diem, gratiam ac benevolentiam exhibeat? *Vespere*, inquit Psaltes, omnia tempora complectens, & *mane*, & *meridie* narrabo & *annunciabo*; & *exaudiet vocem meam*: id est, quacumque diei hora labores & miseras meas Domino enarrauero, & ad ipsum recurrero,

certam fiduciam habeo, toties me ab eo exaudiendum, & gratia donandum. Neque enim Deo tædio vel fastidio est, importunius rogari, sicut esse hominibus solet; quia ipse non est sicut illi, qui dum quid cuiquæ dant, depauperantur. quantum enim vnus alteri elargitur, tantum illi decedit; & dum quid dat, quid etiam sibi aufert, eumque, cui ipsum dat dando, semetipsum depauperat. Hinc homines piger rogari, & esto semel aut bis libenter & hilariter postulata concedant, tertia tamen vice non concedant, defatigati tædio, nec petitis annuent; aut si annuant, ita fastidiose se gerent, ut petentē posthac quidquam petere pigeat. At Deus, ut ait Apostolus, infinite diues est in omnes qui innocant illum; atque, uti dando non fit indigentior, ita nec indignatur aut succenset rogatus, etsi vel singulis momentis mundus vniuersus multa ab eo postulet: quia diues est in omnes & effusus ut omnes locupletet; ita tamen, ut nihil illi de opulentia quæ habebat ante decedat. Atque ut diuitiarum & abundantiarum infinita est, ita & infinita est eius misericordia in omnium mortalium necessitatibus succurrendo; quin imo volupe illi est, multa nos ab ipso in dies petere, ac frequentissime ad eum, velut ad asylum, recurrere. Equum igitur erit ut tam extremum omnes beneficiū & gratiam agnoscamus, ob ipsum gratos nos exhibeamus, & è tam ampla salutarique petendi licentia aliquem nobis fructum colligamus; ut nimirum in orationis exercitio assidui & contipui esse procuremus. Nam (ut S. Augustinus in hæc Psalmographi verba, *Benedictus Deus, qui non amouit orationem meam, & misericordiam suam à me*, commentatur) certus esto, si Dominus non amoueat orationem tuam à se, eum nec misericordiam suam à te amoturam. Itaque ne suam à nobis misericordiam auferat, nosque deserat, nostrum est operam dare, ne vnquam orationem relinquamus, aut ab ea nos sequestramus.

Oratio est tam excellens & necessaria a quo tamen facili.

Psal. 41. 9.

Mira Dei in exaudiendo facilitas.

Psal. 54. 18.